

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यद्रियंङ्वायुर्यच्छ्रुणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादात्वाष्टात्रिंशच्च ॥ 1 ॥

यदेकेन सः स्थापयति यज्ञस्य संतत्या अविच्छेदायैन्द्राः
पशवो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्य आलभ्यन्ते
देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः
कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न
देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वन्ते तूपरमा लभते
तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्रियंङ्वायुः [1]

वातिं तद्रियंङ्गुग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति
यन्न नियुत्वन्ते स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वन्ते भवति
यजमानस्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवतीं याज्यानुवाक्यै
भवतः सतेजस्त्वायं हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इत्याधारमा
धारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः प्रजापतेरनुरूपत्वाय
सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते यच्छ्रुणस्तत्

[2]

पुरुषाणां रूपम् यत्तूपरस्तदश्वा॑नाय्यँदन्यतो॑दन्तद्वाय्यँदव
 इव श॒फास्तदवी॑नाय्यँदजस्तद॒जाना॑वाँयुर्वै प॒शूना॑म्प्रियं धाम्
 यद्वाय॒व्यो भव॑त्येतमे॒वैन॑म॒भि सं॑जानानाः प॒शव॒ उप॑ तिष्ठन्ते
 वाय॒व्यः का॒र्या(३)ः प्रा॑जाप॒त्या(३) इत्या॑हुर्यद्वाय॒व्यं
 कुर्यात्प्रा॑जाप॒तेरिया॒द्यत्प्रा॑जाप॒त्यं कुर्या॑द्वायोः [3]

इया॒द्यद्वाय॒व्यः प॒शुर्भव॑ति तेन॑ वा॒योर्नैति॑ यत्प्रा॑जाप॒त्यः
 पु॒रोडा॒शो भव॑ति तेन॑ प्रा॒जाप॑ते॒नैति॑ यद्वा॒दश॑कपाल॒स्तेन॑
 वैश्वा॒नरा॑न्नैत्या॒ग्नावैष्ण॒वमेका॑दशकपालं निर्व॑पति दी॒र्घिष्य॑माणो
 सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्यज्ञो दे॒वता॑श्चैव य॒ज्ञं चा र॑भतेऽग्निर॑वमो
 दे॒वता॑नां विष्णुः पर॒मो यदा॑ग्नावैष्ण॒वमेका॑दशकपालं निर्व॑पति
 दे॒वताः [4]

ए॒वोभ॑यतः परिगृह्य॒ यज॑मानोऽव॑ रुन्धे पु॒रोडा॒शेन॒ वै दे॒वा
 अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क आ॑र्धुवश्च॒रुणा॑स्मिन् यः का॒मये॑ता॒मुष्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॒ध्रुया॑मिति॒ स पु॒रोडा॒शं कु॑र्वीता॒मुष्मि॑न्नेव लो॒क ऋ॒ध्रोति॑
 यद॒ष्टाक॑पाल॒स्तेना॑ग्नेयो यत्रि॑कपाल॒स्तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॑द्धौ
 यः का॒मये॑ता॒स्मि॒ल्लो॒क ऋ॒ध्रुया॑मिति॒ स च॒रुं कु॑र्वीता॒ग्नेर्घृतं॑

विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात् [5]

चरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋध्नोत्यादित्यो भवतीयं
वा अदितिस्स्यामेव प्रति तिष्ठत्यथो अस्यामेवाधि
यज्ञं तनुते यो वै संवत्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते
यथा सामि गर्भोऽवपद्यते तादृगेव तदार्तिमाच्छेद्वैश्वानरं
द्वादशकपालम् पुरस्तान्निर्वपेत्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो
यथा संवत्सरमाप्त्वा [6]

काल आगते विजायत एवमेव संवत्सरमाप्त्वा काल
आगतेऽग्निं चिनुते नार्तिमाच्छेद्येषा वा अग्नेः प्रिया
तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमव रुन्दे त्रीण्येतानि
हवींषि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥
[7]

अग्निवान्पशुमानंसानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्धृवा सीद तेन तानादित्या

अंब्रुवन् ययमंजनिर्बु वयञ्ज्वारिंश्च॥2॥

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः
सम्भवितुं नाशक्रोत्सोऽब्रवीदृध्नवदिथ्स यो मेतः पुनः
संचिनवदिति तं देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्रुवन्

यत्समचिन्वन्तच्चित्यस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत
ऋध्नोत्येव कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्गन्निवान् [8]

असानीति वा अग्निस्र्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै
कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्देवा मा वेदन्निति वा अग्निस्र्चीयते
विदुरेनं देवाः कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्गृह्यसानीति वा
अग्निस्र्चीयते गृह्येव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः
पशुमानसानीति वा अग्निः [9]

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः
सप्त मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निस्र्चीयते त्रयः
प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यश्च आत्मा सप्तम एतावन्त एवैनममुष्मिल्लोक
उप जीवन्ति प्रजापतिरग्निमचिकीषत तम्पृथिव्यब्रवीन्न
मय्यग्निं चैष्यसेति मा धर्ष्यति सा त्वातिदह्यमाना वि
धविष्ये [10]

स पापीयान्भविष्यसीति सौऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि
यथा त्वा नातिधर्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा
सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदभि
मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद

[11]

इती॒मामे॒वेष्ट॑कां कृ॒त्वोप॑ धृ॒त्तेऽन॑तिदाहाय प्र॒जाप॑तिरकामयत्
 प्र जा॒येये॒ति स ए॒तमु॒ख्यम॑पश्यत्त॑ सं॒वत्स॒रम॑बिभृ॒स्ततो॑
 वै स प्राजा॑यत् तस्मा॑त्सं॒वत्स॒रम्भा॒र्यः प्रै॒व जा॑यते तं
 वस॑वोऽब्रुवन् त्वम॑जनिष्ठा व॒यम्प्रा जा॑यामहा इति॒ तं
 वसु॑भ्यः प्राय॑च्छत्तं त्री॒ण्यहो॑न्यबिभरु॒स्तेन॑ [12]

त्रीणि॑ च श॒तान्य॑सृजन्त॒ त्रय॑स्त्रि॑शतं च॒ तस्मा॑त्त्र्य॒हम्भा॒र्यः
 प्रै॒व जा॑यते तान्नु॒द्रा अ॑ब्रुवन् य॒यम॑जनिद्वं व॒यम्प्रा जा॑यामहा
 इति॒ तं रु॒द्रेभ्यः॑ प्राय॑च्छन्त॑ षड॑हो॒न्यबिभरु॒स्तेन॑ त्रीणि॑
 च श॒तान्य॑सृजन्त॒ त्रय॑स्त्रि॑शतं च॒ तस्मा॑त्षड॒हम्भा॒र्यः प्रै॒व
 जा॑यते ताना॑दित्या अ॑ब्रुवन् य॒यम॑जनिद्वं व॒यम् [13]

प्र जा॑यामहा इति॒ तमा॑दित्येभ्यः प्राय॑च्छन्तं
 द्वाद॑शाहो॒न्यबिभरु॒स्तेन॑ त्रीणि॑ च श॒तान्य॑सृजन्त॒
 त्रय॑स्त्रि॑शतं च॒ तस्मा॑द्द्वाद॒शाह॑म्भा॒र्यः प्रै॒व जा॑यते
 तेनै॒व ते स॒हस्र॑मसृजन्तो॒खा सं॑हस्रत॒मीर्य॑ ए॒वमु॒ख्यः
 सा॒हस्रं वेद॑ प्र स॒हस्र॑म्प॒शूना॑प्नोति॥ [14]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि
मुच्यते यदुखा सा वा एषैतरहि यातयाम्नी सा न पुनः
प्रयुज्येत्याहुर्ग्रे युख्वा हि ये तव युख्वा हि देवहूतमाः
इत्युखायां जुहोति तेनैवैनाम्पुनः प्र युङ्क्ते तेनायातयाम्नी यो
वा अग्निं योग आगते युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेष्वग्ने [15]

युख्वा हि ये तव युख्वा हि देवहूतमाः इत्याहैष
वा अग्रेयोऽगस्तेनैवैनं युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो
वदन्ति न्यङ्कुःग्रिश्चैतव्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां
वा एष प्रतिमया चीयते यदग्निर्यत्र्यञ्च चिनुयात्पृष्टित
एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितुः शक्रयादसुवर्ग्योऽस्य
स्यात्प्राचीनमुत्तानम् [16]

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति
नोत्तानं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति
चख्पुरेवास्मिन्प्रति दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चख्पुषी
समान्या जुहोति समानः हि चख्पुः समृद्धौ देवासुराः
संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत् तद्देवा वामभृतावृजत्
तद्वामभृतो वामभृत्वय्यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव तया

वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे हिरण्यमूर्ध्नी भवति
 ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिर्वामज्योतिषैवास्य ज्योतिर्वामं वृद्धे
 द्वियजुर्भवति प्रतिष्ठित्यै॥ [17]

ओषधयः कञ्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥4॥

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः
 समभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसा-
 वभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजावुपदधातीमे एवोप
 धत्ते यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्याम्प्रति तिष्ठति तत्प्र
 जायते ता ओषधयः [18]

वीरुधो भवन्ति ता अग्निरत्ति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो
 भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे उप
 दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरैताः
 स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुप दध्यादुत्तमायां- मन्या
 रेत एवास्य सिक्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न
 कम् [19]

चन प्रत्यवरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतय्यौ
 वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षामुष्मिल्लोके भवति यः

सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि
 मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः
 समुद्रस्य वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं
 हविरिति स्वयमातृण्णामुपधाय जुहोति [20]

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते
 सशीर्षामुष्मिल्लोके भवति य एवं वेद सुवर्गाय वा एष
 लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य
 तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायामि मृशेच्चित्तिमचित्तिं चिनवद्वि
 विद्वान्पृष्ठेव वीता वृजिना च मर्तान्नाये च नः स्वपत्याय
 देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येति यथापूर्वमेवैनमुप धत्ते
 प्राञ्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ [21]

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥5॥

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौऽस्मान्पातु
 तस्मै नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स
 नः पशून्पातु सौऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता
 एतेषाम्पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यः
 पशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप दधात्येताभ्य एव

देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः [22]

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति
किं तत् उच्छिषतीति यद्धिरण्येष्टका उपदधात्यमृतं
वै हिरण्यममृतैनैव ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति
नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो
द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमा स्वयमातृणामुपधाय
प्राणेनैव प्राणं समर्धयति व्यन्यात् [23]

द्वितीयामुपधाय व्यानेनैव व्यानं समर्धयत्यपान्यात्तृतीयां
समर्धयत्यथो प्राणैरेवैनं समिन्द्रे भूर्भुवः सुवरिति
स्वयमातृणा उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः
खलु वै व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः
स्वयमातृणा उपदधातीमानेव लोकानुपधायैषु [24]

लोकेष्वधि प्र जायते प्राणाय व्यानायापानाय वाचे त्वा
चख्षुषे त्वा तथा देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदाग्निना वै देवाः
सुवर्गं लोकमजिगासन्तेन पतितुं नाशंकुवन्त एताश्चतस्रः
स्वयमातृणा अपश्यन्ता दिखूपदधत तेन सर्वतश्चख्षुषा
सुवर्गं लोकमायन्यच्चतस्रः स्वयमातृणा दिखूपदधाति
सर्वतश्चख्षुषैव तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ [25]

रूपाणि सूददोहसुस्तया पोडश च॥6॥

अग्र आ याहि वीतय इत्याहाह्वतैवैनमग्निं दूतं वृणीमह
इत्याह हूत्वैवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्याह समिन्द
एवैनमग्निर्वृत्राणि जङ्घनदित्याह समिद्ध एवास्मिन्निन्द्रियं
दधात्यग्नेः स्तोमम्मनामह इत्याह मनुत एवैनमेतानि वा
अहाः रूपाणि [26]

अन्वहमेवैनं चिनुतेऽवाहाः रूपाणि रुद्धे ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयाम्नीरन्या इष्टका अयातयाम्नी
लोकम्पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बारहस्पत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी
च हि देवानाम्बृहस्पतिश्चायातयामानोऽनुचरवती
भवत्यजामित्वायानुष्टुभानुं चरत्यात्मा वै लोकम्पृणा
प्राणोऽनुष्टुप्तस्मात्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनुं चरति ता अस्य
सूददोहसः [27]

इत्याह तस्मात्पुरुषिपुरुषि रसः सोमः श्रीणन्ति
पृश्नय इत्याहान्नं वै पृश्नन्नमेवाव रुद्धेऽर्को वा
अग्निरर्कोऽन्नमन्नमेवाव रुद्धे जन्मन्देवानां विशस्त्रिष्वा
रोचने दिव इत्याहेमानेवास्मै लोकाज्योतिष्मतः करोति

यो वा इष्टकानाम्प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति तया
देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्याहैषा वा इष्टकानाम्प्रतिष्ठा य
एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ [28]

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्र्यं आहाद्यौ च॥7॥

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी
यदग्नावेकादशिनीममिनुयाद्वज्रेणैव सुवर्गालोका-
दन्तर्दध्याद्यन्न मिनुयात्स्वरुभिः पशून्यर्धयेदेकयूपम्मिनोति
नैनं वज्रेण सुवर्गालोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः
पशून्यर्धयति वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते योऽग्निं
चिन्वन्नधिक्रामत्यैन्द्रिया [29]

ऋचाक्रमणम्प्रतीष्टकामुप दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यते
रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्य तिस्रः शरव्याः प्रतीची
तिरश्च्यनूची ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं
चित्वा तिसृधन्वमयाचितम्ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्य एव
नमस्करोत्यथो ताभ्य एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः
[30]

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण

नमस्करोमि॒ यत्ते॑ रुद्र॒ दखि॑ष्णा धनु॒स्तद्वातो॑ अनु॒ वातु॑
ते॒ तस्मै॑ ते रुद्र॒ परिव॑त्सरेण॒ नमस्करोमि॒ यत्ते॑ रुद्र॒
प॒श्चाद्ध॑नुस्तद्वातो॑ अनु॒ वातु॑ ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्रेदा॑वत्सरेण॒
नमस्करोमि॒ यत्ते॑ रु॒द्रोत्त॑राद्धनुस्तत् [31]

वातो॑ अनु॒ वातु॑ ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्रेदु॑वत्सरेण॒ नमस्करोमि॒
यत्ते॑ रु॒द्रोपरि॑ धनुस्तद्वातो॑ अनु॒ वातु॑ ते॒ तस्मै॑ ते रुद्र॒
वत्स॑रेण॒ नमस्करोमि॒ रु॒द्रो वा ए॒ष यद॑ग्निः स यथा॑
व्या॒घ्रः क्रु॑द्धस्तिष्ठत्ये॒वं वा ए॒ष ए॒तर्हि॑ संचि॑तमे॒तैरुप॑ तिष्ठते
नमस्का॒रैरे॒वैन॑ शमयति॒ यैऽग्नयः॑ [32]

पु॒री॒ष्याः प्र॑विष्टाः पृथि॒वीमनु॑। तेषां॒ त्वम॑स्युत्त॒मः प्र॑
णो॑ जी॒वात॑वे सु॒वा। आप॑ त्वाग्ने॒ मन॑साप॑ त्वाग्ने॒ तप॑साप॑
त्वाग्ने॒ दी॒र्खया॑प॑ त्वाग्ने॒ उप॑सद्भिराप॑ त्वाग्ने॒ सु॒त्यया॑प॑ त्वाग्ने॒
दखि॑ष्णाभि॒राप॑ त्वाग्ने॒ऽवभृ॑थेनाप॑ त्वाग्ने॒ व॒शया॑प॑ त्वाग्ने॒
स्वगा॑का॒रेणे॒त्याहै॑षा वा अ॒ग्नेरा॑प्तिस्त॒यैवैन॑माप्नोति॥ [33]

श्रेत॒त्वं प्र॑तीच्यां॒ त्वा दि॒शा सा॑दयामि॒ यः सा॑त्मानश्चिनुते॒ द्वावि॑ंशतिश्च॥४॥

गा॒य॒त्रेण॑ पु॒रस्ता॑दुप॑ तिष्ठते प्रा॒णमे॒वास्मि॑न्दधाति
बृ॒ह॒द्रथ॑न्त॒राभ्या॑म॒प॒ख्यावो॑ज॑ ए॒वास्मि॑न्दधात्यृ॒तुस्था॑य॒ज्ञाय॑ज्ञिये॒न॒

पुच्छंमृतुष्वेव प्रति तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै
 पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति प्रजापतिरग्निमसृजत
 सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मत्तं वारवन्तीयेनावारयत तद्वारवन्तीयस्य
 वारवन्तीयत्वः श्यैतेन श्येती अकुरुत तच्छैतस्य श्यैतत्वम्
 [34]

यद्वारवन्तीयेनोपतिष्ठते वारयत एवैनः श्यैतेन श्येती
 कुरुते प्रजापतेरहृदयेनापि पृष्वम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्य
 गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सादयामि गायत्रेण छन्दसाग्निना
 देवतयाग्नेः शीर्ष्णाग्नेः शिर उपं दधामि दख्णिण्यां त्वा
 दिशा सादयामि त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रेण देवतयाग्नेः पृष्वेणाग्नेः
 पृष्वमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सादयामि [35]

जागतेन छन्दसा सवित्रा देवतयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः
 पुच्छमुपं दधाम्युदीच्यां त्वा दिशा सादयाम्यानुष्टुभेन
 छन्दसा मित्रावरुणाभ्यां देवतयाग्नेः पृष्वेणाग्नेः पृष्वमुपं
 दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सादयामि पाङ्केन छन्दसा
 बृहस्पतिना देवतयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा
 अपात्मानमग्निं चिनुतेऽपात्मा मुष्मिल्लोके भवति यः सात्मानं
 चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा

अ॒ग्नेरा॒त्मा सा॒त्मान॑मे॒वाग्निं॑ चि॒नुते॒ सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति॒
य ए॒वं वेद॑॥ [36]

दुधस्तनूरुहविर्भागाः पातु द्वात्रिंशच्च॥9॥

अ॒ग्न उ॒दधे॒ या त॒ इषु॑र्यु॒वा ना॒म॒ तया॑ नो मृ॒ड तस्या॑स्ते॒
नम॑स्तस्या॑स्त॒ उप॒ जीव॑न्तो भूया॒स्माग्रे॑ दु॒ध ग॒ह्य कि॑श्शिल॒
व॒न्य॒ या त॒ इषु॑र्यु॒वा ना॒म॒ तया॑ नो मृ॒ड तस्या॑स्ते॒ नम॑स्तस्या॑स्त॒
उ॒प जी॑वन्तो भूया॒स्म प॒ञ्च वा ए॒तेऽग्न॑यो॒ यच्चि॑त॒य उ॒दधि॑रे॒व
नाम॑ प्रथ॒मो दु॒धः [37]

द्वि॒तीयो॒ ग॒ह्यस्तृ॑तीयः कि॑श्शिलश्चतु॒र्थो व॒न्यः प॒ञ्चम॑स्तेभ्यो॒
यदा॑हु॒तीर्न जु॑हु॒यादध्व॑र्युं च॒ यज॑मानं च॒ प्र द॑हे॒युर्यदे॑ता॒
आ॑हु॒तीर्जु॑होति॒ भाग॑धेये॒नैवैना॑ञ्छमयति॒ ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यध्व॒र्युर्न
यज॑मानो॒ वाङ्म॑ आ॒सन्न॑सोः प्रा॒णोऽर॑ख्योश्चख्युः कर्ण॑योः
श्रोत्र॑म्बाहुवोर्बल॑मू॒रुवो॑रोजोऽरि॑ष्टा॒ विश्वा॒न्यङ्गा॑नि त॒नूः [38]

त॒नुवा॑ मे स॒ह नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒ःसी॒रप॒ वा
ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॒ योऽग्निं॑ चि॒न्वन्न॑धि॒क्राम॑न्ति॒ वाङ्म॑
आ॒सन्न॑सोः प्रा॒ण इ॒त्याह॑ प्रा॒णाने॒वात्म॑न्ध॒त्ते यो रु॒द्रो अ॒ग्नौ
यो अ॒प्सु य ओष॑धीषु॒ यो रु॒द्रो वि॒श्वा भु॑व॒नावि॑वेश॒ तस्मै॑

रुद्राय॑ नमो॑ अ॒स्त्वाहु॑तिभागा॒ वा अ॒न्ये रु॒द्रा ह॒विर्भा॑गाः
[39]

अ॒न्ये श॑तरु॒द्रीय॑ः हु॒त्वा गा॑वीधु॒कं च॒रुमे॑तेन॒ यजु॑षा
च॒रमा॑यामिष्ट॑कायां॒ नि द॑ध्याद्वाग॒धेये॑नै॒वैन॑ः श॒मय॑ति
तस्य॒ त्वै श॑तरु॒द्रीय॑ः हु॒तमित्या॑हुर्यस्यै॒तद॒ग्नौ क्रि॑यत॒ इति॑
वस॑वस्त्वा रु॒द्रैः पु॒रस्ता॑त्पान्तु पि॒तर॑स्त्वा य॒मरा॑जानः
पि॒तृभि॑र्द॒खिण॑तः पा॑न्त्वादित्यास्त्वा वि॒श्वेर्दे॒वैः प॒श्चात्पा॑न्तु
द्युता॑नस्त्वा मा॒रुतो॑ म॒रुद्भि॑रुत्त॒रतः॑ पा॑तु [40]

दे॒वास्त्वेन्द्र॑ज्येष्ठा वरु॑णराजानोऽधस्ता॑च्चोप॒रि॑ष्टाच्च॒ पान्तु॑
न वा ए॒तेन॑ पू॒तो न मे॒ध्यो न प्रो॒खि॑तो यदे॒नम॑तः
प्रा॒चीन॑म्प्रो॒ख्यति॑ यथ्सं॒चित॑माज्ये॒न प्रो॒ख्यति॑ तेन॑ पू॒तस्तेन॑
मे॒ध्यस्तेन॑ प्रो॒खि॑तः॥ [41]

प्रा॒ची द॑क्तस्या॑स्ते द्वि॒ष्मो यश्च॑ न॒लि॒म्या ना॒मेह॑ गृ॒हा इति॑ लू॒ख्यो व॑सी॒यान्भव॑ति॥10॥

स॒मीची॑ ना॒मासि॑ प्रा॒ची द॑क्तस्या॑स्तेऽग्निरधि॑पतिरसि॒तो
र॑खि॒ता यश्चाधि॑पतिर्यश्च गो॒प्ता ता॒भ्यां न॑म॒स्तौ नो॑ मृडय॑तान्ते
यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तं वा॒ जम्भे॑ दधाम्यो॒ज॒स्विनी॑ ना॒मासि॑
द॒खि॒णा द॑क्तस्या॑स्त॒ इन्द्रो॑ऽधि॑पतिः पृ॒दाकुः॑ प्रा॒ची ना॒मासि॑

प्र॒तीची॒ दि॒क्तस्या॑स्ते [42]

सोमोऽधि॑पतिः स्व॒जोऽव॒स्थावा॒ नामा॒स्युदी॑ची
दि॒क्तस्या॑स्ते वरु॒णोऽधि॑पतिस्ति॒रश्च॒राजि॒रधि॑पत्नी नामा॑सि
बृ॒हती॒ दि॒क्तस्या॑स्ते बृ॒हस्प॑तिरधि॑पतिः श्वि॒त्रो व॒शिनी॒
नामा॑सीयं दि॒क्तस्या॑स्ते य॒मोऽधि॑पतिः क॒ल्माषे॑ग्रीवो
रखि॒ता यश्चाधि॑पतिर्यश्च गो॒प्ता ताभ्यां॒ नम॒स्तौ नो॑
मृड॑यतान्ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ [43]

नो॒ द्वेष्टि॒ तं वां॒ जम्भे॑ दधाम्ये॒ता वै दे॒वता॑ अ॒ग्निं चि॒तः
र॒खन्ति॒ ताभ्यो॒ यदाहु॑तीर्न जु॒हुयाद॑ध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं
च ध्या॒येयु॑र्यदे॒ता आहु॑तीर्जु॒होति॑ भा॒गधे॒येनै॒वैना॑ञ्छमयति
ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यध्व॒र्युर्न यज॑मानो हे॒तयो॒ नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः
पु॒रो गृ॒हा अ॒ग्निर्व॒ इष॑वः सलि॒लो निलि॑म्पा नाम॑ [44]

स्थ॒ तेषां॑ वो दखि॒णा गृ॒हाः पि॒तरो॑ व॒ इष॑वः सग॑रो
व॒ज्रि॒णो नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः प॒श्चाद्गृ॒हाः स्व॒प्रो व॒ इष॑वो
ग॒ह्वरोऽव॒स्थावा॑नो नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ व॒ उत्त॑राद्गृ॒हा आपो॑ व॒
इष॑वः समु॒द्रोऽधि॑पतयो॒ नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ व॒ उप॑रि॒ गृ॒हा व॒र्षं

व इषवोऽवस्वान्क्रव्या नाम स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः
[45]

अन्नं व इषवो निमिषो वातनामन्तेभ्यो वो नमस्ते नो
मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि हुतादो
वा अन्ये देवा अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्प्रीणाति
दध्ना मधुमिश्रेणैता आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनान्प्रीणात्यथो
खल्वाहुरिष्टका वै देवा अहुताद् इति [46]

अनुपरिक्रामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनान्प्रीणातीमः
स्तनमूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यातमग्ने सरिरस्य मध्ये।
उत्सं जुषस्व मधुमन्तमूर्व समुद्रियः सदनमा विशस्व। यो
वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुञ्चति यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः
ख्युध्यन्पराभवत्येवमस्याग्निः परा भवति तम्पराभवन्तं
यजमानोऽनु परा भवति सोऽग्निं चित्वा लूख्यः [47]

भुवतीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णाः
स्रुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि
दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधायः ह वै वाजी

सु॒हि॒तो द॒धा॒तीत्य॒ग्नि॒र्वाव वा॒जी तमे॒व तत्प्री॑णाति॒ स
ए॒न॒म्प्री॒तः प्री॑णाति॒ वसी॑यान्भवति॥ [48]

इन्द्रा॒याष्टा॒वि॒शतिः॥ 11 ॥

इन्द्रा॒य रा॒ज्ञे सू॒करो वरु॑णाय॒ रा॒ज्ञे कृ॒ष्णो य॒माय॒ रा॒ज्ञ
ऋ॒श्य ऋ॒षभा॒य रा॒ज्ञे ग॒वयः शा॑र्दूलाय॒ रा॒ज्ञे गौ॒रः पु॒रुष॒राजा॑य
म॒र्कटः॑ खि॒प्रश्ये॑नस्य॒ वर्ति॑का नील॑गोः क्रि॒मिः सोम॑स्य॒ रा॒ज्ञः
कु॒लुङ्गः॑ सि॒न्धोः शि॒शु॒मारो॑ हि॒मव॑तो ह॒स्ती॥ [49]

म॒युस्त्रयो॑वि॒शतिः॥ 12 ॥

म॒युः प्रा॑जाप॒त्य ऊ॒लो ह॒ली॒ख्णो वृष॑द॒शस्ते॒ धा॒तुः
सर॑स्वत्यै॒ शारिः॑ श्ये॒ता पु॒रुष॒वाख॑सर॒स्वते॒ शु॒कः श्ये॒तः
पु॒रुष॒वागा॑र॒ण्योऽजो॑ न॒कुलः॑ श॒का ते पौ॑ष्णा वा॒चे क्रौ॒ञ्चः॥
[50]

अ॒पामे॒कात्र॒वि॒शतिः॥ 13 ॥

अ॒पां न॒त्रे ज॒षो ना॒क्रो म॒करः॑ कु॒ली॒कय॑स्तेऽकू॒पा॒रस्य॑
वा॒चे पै॑ङ्ग॒रा॒जो भ॒गाय॑ कु॒षीत॑क आ॒ती वा॑ह॒सो द॒र्वि॒दा ते
वा॒य॒व्या दि॒ग्भ्यश्च॑क्रवा॒कः॥ [51]

ब॒ला॒याज॑ग॒र आ॒खुः सृ॑ज॒या श॒यण्ड॑क॒स्ते मै॒त्रा

मृत्यवेऽसितो मन्यवे स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो
लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्कायै वाहसः॥ [52]

पुरुषमृगश्चन्द्रमसे गोधा कालंका दारवाघाटस्ते
वनस्पतीनामेण्यहे कृष्णो रात्रियै पिकः खिष्वङ्का नीलशीर्ष्णी
तैऽर्यम्णे धातुः कत्कटः॥ [53]

सौरी बलाकश्यो मयूरः श्येनस्ते गन्धर्वाणाव्सूनां
कपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी रोहितकुण्डुणाचीं गोलत्तिका ता
अप्सरसामरण्याय सृमरः॥ [54]

पृषतो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कुः कशस्तेऽनुमत्या
अन्यवापोऽर्धमासानाम्मासां कश्यपः क्रयिः कुटरुर्दात्यौहस्ते
सिनीवाल्म्यै बृहस्पतये शित्पुटः॥ [55]

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतश्शकाष्टादशाष्टादश॥14-18॥

शका भौमी पात्रः कशो मान्थीलवस्ते पितृणामृतूनां
जहंका संवत्सराय लोपा कपोत उलूकः शशस्ते नैर्ऋताः
कृकवाकुः सावित्रः॥ [56]

रुरू रौ॒द्रः कृ॑कला॒सः श॒कुनिः पि॒प्पका॒ ते श॑र॒व्यायै॑ हरि॒णो
मा॑रु॒तो ब्र॒ह्मणे॑ शा॒र्गस्तर॑ख्युः कृ॒ष्णः श्वा च॑तु॒रख्यो॑ ग॒र्दभ॑स्त
इ॒तरज॒नाना॑म॒ग्नये॑ धू॒ङ्खणा॑ ॥ [57]

अ॒ल॒ज आ॑न्तरि॒ख्य उ॒द्रो म॒द्गुः प्ल॒वस्ते॑ऽपामदि॒त्यै
ह॒स॒साचि॑रिन्द्रा॒ण्यै की॑र्शा॒ गृध्रः॑ शि॒तिक॒ख्यी वा॑र्ध्राण॒सस्ते
दि॒व्या द्या॑वापृथि॒व्या श्वा॑वित् ॥ [58]

अलजस्सुपूर्णोऽष्टादशाष्टादश ॥ 21 ॥

सु॒पर्णः पा॑र्जन्यो ह॒सो वृ॒को वृ॒षद॒शस्त॑ ऐ॒न्द्रा
अ॒पामु॒द्रोऽर्य॑म्णे लो॑पा॒शः सि॒हो न॑कु॒लो व्या॒घ्रस्ते म॑हेन्द्रा॒य
का॑मा॒य पर॑स्वान् ॥ [59]

आग्नेयो द्वाविंशतिः ॥ 22 ॥

आ॒ग्नेयः कृ॒ष्णग्री॑वः सा॒रस्व॒ती मे॒षी ब॒भ्रुः सौ॒म्यः पौ॒ष्णः
श्या॒मः शि॑तिपृ॒ष्ठो बा॑र्हस्प॒त्यः शिल्पो॑ वै॒श्वदे॒व ऐ॒न्द्रोऽरु॑णो
मा॑रु॒तः क॒ल्माष॑ ऐ॒न्द्रा॒ग्नः स॑हि॒तोऽधो॑रा॒मः सा॑वि॒त्रो वा॑रु॒णः
पे॒त्वः ॥ [60]

अश्वप्पोडश ॥ 23 ॥

अश्व॑स्तूप॒रो गो॑मृ॒गस्ते प्रा॑जाप॒त्या आ॑ग्ने॒यौ कृ॒ष्णग्री॑वौ

त्वाष्ट्रौ लोमशसुक्थौ शितिपृष्ठौ बारहस्पत्यौ धात्रे पृषोदरः
सौर्यो बलरूपः पेतवः॥ [61]

अग्नयोऽनीकवते द्वाविंशतिः॥24॥

अग्नयेऽनीकवते रोहिताञ्जिरनुद्धानुधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ
रजतनाभी वैश्वदेवौ पिशंगौ तूपरौ मारुतः कल्माष आग्नेयः
कृष्णोऽजः सारस्वती मेषी वारुणः कृष्ण एकशितिपात्पेतवः॥
[62]

॥ हरिः ओम्॥ तैत्तिरीयसंहिता पञ्चमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

हिरण्यवर्णा अपां ग्रहांभूतेष्टकाः सृजुस्संवैश्वरं प्रजापतिस्स खुरपविर्ग्रेवै दीखयां सुवर्गाय तव्यंन सूर्यतै प्रजापतिरुक्तुभी
रोहितः पृश्निः शितिबाहुरुन्नतः कर्णाश्लुष्ठा इन्द्रायादित्यै सौम्या वारुणाः सोमायेकादश पिशङ्गास्त्रयोविंशतिः॥23॥ हिरण्यवर्णा
भूतेष्टकाश्छन्दो यत्कर्नीयाः सन्निवृद्धाग्निवारुणाश्चतुःपञ्चाशत्॥54॥ हिरण्यवर्णा निवन्खसः॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>